

УДК 784.6:78.071.2(092)

DOI <https://doi.org/10.32782/facs-2025-2-17>**Мар'ян ПАНЬКІВ**

аспірант, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, вул. Івана Франка, 24, м. Дрогобич, Львівська обл., Україна, 82100

ORCID: 0009-0002-5946-4902

Бібліографічний опис статті: Паньків, М. (2025). «Альбом для дітей та юнацтва» Володимира Рунчака: образність та жанрово-стильові особливості. *Fine Art and Culture Studies*, 2, 122–128, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2025-2-17>

«АЛЬБОМ ДЛЯ ДІТЕЙ ТА ЮНАЦТВА» ВОЛОДИМИРА РУНЧАКА: ОБРАЗНІСТЬ ТА ЖАНРОВО-СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ

В статті на матеріалі «Альбому для дітей та юнацтва у восьми частинах “Дітям до 16-ти років виконувати дозволяється”» (2016) досліджено дитячу музику для баяна/акордеона соло Володимира Рунчака.

Мета роботи полягає у виявленні жанрових та стильових особливостей музичного твору, а також у з'ясуванні кола виконавських завдань баяніста/акордеоніста.

Методологія дослідження базується на поєднанні різних методів щодо вивчення композиторської творчості, зокрема структурно-функціональному (для здійснення композиційно-драматургічного аналізу твору, його музичної форми та образності), жанрово-стильовому (для виявлення специфіки композиторського письма), феноменологічному (осмислення унікальної творчої постаті В. Рунчака), методах аналізу та синтезу (для розгляду музикознавчих праць з вивчення композиторської творчості).

Наукова новизна статті полягає у виявленні рис композиторського письма у дитячій музиці для баяна/акордеона українського композитора Володимира Рунчака.

В роботі наголошено на циклічності камерно-баянних опусів В. Рунчака. «Альбом для дітей та юнацтва у восьми частинах» має ексцентричний програмний підзаголовок і яскраві, гумористичні назви частин, які контрастують із глибоким змістом та складністю виконавських завдань. Твір вирізняється віртуозністю й яскравою концертністю, він задуманий як антологія сучасного виконавського потенціалу баяна для юних музикантів. Тут задіяно всю палітру баянних штрихів, використано численні специфічні прийоми (тремоло міхом, тріольний рикошет, глісандо, зокрема акордове глісандо вгору та вниз, репетиції, vibrato тощо).

У висновку зазначено, що «Альбом для дітей та юнацтва у восьми частинах» В. Рунчака постає як цікавий модерновий твір, опанування якого в цілому може свідчити про володіння молодим виконавцем усього спектру базових навичок сучасного баяніста, а саме: фактурної, штрихової, артикуляційної, динамічної палітри. Риси єдності тут виявляються у образній єдності частин, а також їх контрастному зіставленню за характером і темпом (рухливо-спокійно).

Загалом цикл нагадує геніальний високохудожній етюд трансцендентної складності на різні види техніки для талановитих дітей ХХІ століття. Таким чином композитор уводить молодого музиканта у світ сучасної баянної музики у тісному взаємозв'язку з образами дитинства. Він апелює до таких важливих дитячих цінностей як родина, дружба, радість спілкування, гра. У баянному циклі В. Рунчака також актуалізовано антологію жанрів (прелюдія, марш, етюд, вальс, токато, інвенція).

Ключові слова: музичне мистецтво, художній образ, композиторське письмо, творча особистість, баянне виконавство, дитяча музика, жанрова стилістика.

Maryan PANKIV

Postgraduate Student, Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University, 24 Ivan Franko St., Drohobych, Lviv Oblast, Ukraine, 82100

ORCID: 0009-0002-5946-4902

To cite this article: Pankiv, M. (2025). «Album dla ditei ta yunatstva» Volodymyra Runchaka: obraznist ta zhanrovo-stylovi osoblyvosti [«Album for children and youth: imagery, genre and stylistic features» by Volodymyr Runchak]. *Fine Art and Culture Studies*, 2, 122–128, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2025-2-17>

«ALBUM FOR CHILDREN AND YOUTH: IMAGERY, GENRE AND STYLISTIC FEATURES» BY VOLODYMYR RUNCHAK

This article examines Album for Children and Youth in Eight Parts: 'Children Under 16 Are Allowed to Perform' (2016), a cycle of works for solo bayan/button accordion by Ukrainian composer Volodymyr Runchak. The aim of the study is to identify the genre and stylistic characteristics of the composition, as well as to explore the range of performance challenges it presents for the accordionist.

The research methodology involves a combination of approaches to analyzing a composer's creative output. These include: structural-functional analysis for investigating the composition's form, dramaturgy, and imagery; genre and stylistic analysis to highlight the specifics of Runchak's compositional language; phenomenological methods to understand the unique creative identity of Runchak; analytical and synthetic approaches to examine relevant musicological literature on the composer's work.

The article's scientific novelty lies in identifying the distinctive features of Runchak's compositional style in children's music for accordion.

The study highlights the cyclical nature of Runchak's chamber works for button accordion. Album for Children and Youth in Eight Parts is notable for its eccentric subtitle and vivid, humorous movement titles that contrast sharply with the work's serious content and complex performance demands. Characterized by virtuosity and concert-level expressiveness, the cycle serves as an anthology of contemporary accordion performance techniques aimed at young musicians. It utilizes the full range of accordion articulations and incorporates a variety of advanced techniques, including bow tremolo, triple ricochet, glissandi (upward and downward chordal), repeated notes, vibrato, and others.

The conclusion asserts that Album for Children and Youth in Eight Parts is a significant modern work. Mastering it demonstrates a young performer's command of the essential skills required of a contemporary accordionist, including a rich textural palette, diverse articulations and strokes, and a wide dynamic range. The suite features figurative unity across movements while offering contrast in character and tempo, alternating between lively and calm sections.

Overall, the cycle can be regarded as a brilliant, highly artistic etude of transcendental difficulty, designed to develop various performance techniques in gifted children of the 21st century. Through this composition, Runchak introduces young performers to the world of contemporary accordion music, intimately tied to the imagery of childhood. He evokes fundamental childhood values such as family, friendship, joy, and play. The work also revitalizes a broad spectrum of classical genres – prelude, march, etude, waltz, toccata, and invention – within the context of the modern accordion repertoire.

Key words: musical art, artistic imagery, compositional style, creative individuality, button accordion performance, children's music, genre stylistics.

Актуальність проблеми. Творчість відомого українського композитора, диригента, громадського діяча Володимира Рунчака добре znana в Україні. Твори митця звучать у концертних, фестивальних та конкурсних програмах, актуалізовані в освітньому процесі. Серед значного (обширного) композиторського доробку хорові та вокально-симфонічні опуси, оркестрова, ансамблева, інструментальна музика різних жанрів. Особливе місце належить баянним та камерним творам за участі баяну, де Рунчак репрезентує індивідуальну авторську стилістику, «новаторські прийоми, пов'язані зі звукотворчістю, нетиповими просторово-акустичними і темброво-коліристичними засобами» (Кречко, 2018: 42).

Характерною рисою творчості В. Рунчака є циклічність баянних творів – серед численних опусів композитора сюїти та сонати, семичастинна «Messa da Requiem» (1982), диптихи (два китайські диптихи «Інь і Ян, гармонія протилежностей» для баяна/акордеона соло, «Про Сізіфа і Прометея, два повчальних міфи»

диптих для двох акордеонів), концертно («Три сторони однієї медалі» в трьох частинах для баянного оркестру) тощо. А. Сташевський зокрема відзначає, що «циклічні твори є головною ознакою на шляху до академізації будь-якої інструментальної культури» (Сташевський, 2004, с. 89).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. До вивчення доробку В. Рунчака неодноразово зверталися українські науковці, досліджувалася хорова, камерна музика, твори для духових інструментів. Ряд аспектів баянної творчості висвітлено в роботах О. Берегової, М. Булди, І. Єргієва, Д. Кужелева, О. Коменди, В. Князева, Н. Кречко, В. Марченка, М. Мимрика, Г. Олексів, І. Палійчук, А. Приходько, І. Савчука та інших музикологів. Детального осмислення баянних опусів Рунчака набули у дисертації А. Сташевського (2004), зокрема проаналізовано його деякі циклічні твори в аспекті жанрової стилістики, виявлено певні риси композиторського письма. Автором слушно наголошено, що «В. Рунчак трансформує тра-

диційне уявлення про систему жанрів баянної музики, вносить дуже багато нових стильових атрибутів, змінює образно-смісловне наповнення й підносить баянну літературу на якісно новий, професійний рівень» (Сташевський, 2004, с. 6). Науковець обґрунтовано визнає Рунчака одним з провідних українських композиторів, чия творчість «полягає в унікальності індивідуального композиторського стилю митця, одним з формуючих чинників якого є поєднання композиторської та виконавської освіти» (Сташевський, 2004, с. 125). Цінні спостереження належать Г. Олексів в тому, що музиці В. Рунчака «властива активна звуко-виражальна пошуковість та багатство процесів творчих метаморфоз» (Олексів, 2021, с. 154), вона «демонструє оригінальне бачення митця в плані образного трактування, архітектоніки, композиційної драматургії у поєднанні з новаторськими техніками письма – сонористика, алеаторика тощо» (Олексів, 2021, с. 169).

Не зважаючи на значну увагу музикознавців до баянної творчості В. Рунчака, дитяча музика для баяна композитора дотепер залишалася поза увагою дослідників, введення у науковий обіг цього важливого матеріалу становить **актуальність теми дослідження.**

Виклад основного матеріалу дослідження.

Дитяча музика є особливим напрямом творчості українських композиторів-баяністів. До цього жанру багаторазово зверталися К. Мясков (два дитячі альбоми 1960, 1971), В. Зубицький (три дитячі сюїти 1970, 1987, 1987), А. Білошицький (українська дитяча сюїта «Пори року» 1985), Л. Козельчук (дві українські сюїти 1990, 1993) тощо. Сучасні практикуючі баяністи-педагоги також активно розширюють дитячий репертуар, зокрема Анатолій Марценюк (Луцьк), Василь Сорока (Теребовля), Микола Головач (Самбір), Ернест Мантулев (Дрогобич), Володимир Салій (Дрогобич), Роман Стахнів (Дрогобич) та інші.

Дитяча музика перебуває у колі уваги також і виконавського музикознавства, різні аспекти цієї проблеми досліджували зокрема В. Вірясова (2017), Г. Голяка (2006, 2011, 2013), О. Гончаров (2011), А. Душний (2015), О. Кметі (2014), І. Палійчук (2012) та інші.

Для дитячого виконання у портфелі В. Рунчака небагато творів, серед таких для баяна, або за його участю українська народна пісня «Тихо

над річкою» на два голоси для дітей або дитячого хору і оркестру баяністів та «Альбом для дітей та юнацтва у восьми частинах» для баяна або акордеона соло (який також має програмну назву «Дітям до 16-ти років виконувати дозволяється»), що вирізняється рядом цікавих звукових знахідок й новаціями композиторського письма.

До аналітики взято рукопис твору (датований 2024 роком), наданий для музикознавчого дослідження автором, проте рік його написання 2016 (згідно переліку творів на сайті композитора). Цикл був присвячений на той час юному, а сьогодні вже відомому молодому українському баяністу Мар'яну Гушті (2006 р.н.)¹ та його батькам Григорію і Оксані. Прем'єра «Альбому для дітей та юнацтва у восьми частинах» відбулася на V Всеукраїнському фестивалі «День українського баяна і акордеона» у Києві (березень 2017), де талановитий адресат її успішно виконав.

Твір написано для багатотембрового готово-виборного баяна, він має ексцентричний програмний підзаголовок і яскраво-образні назви частин. Як наголошує Я. Олексів, щодо назв творів «стилістика композицій зумовлюється трактуванням програмного заголовка <...>. Від неї залежить вибір жанрових орієнтирів, способів розвитку та виразових засобів» (Олексів, 2012, с. 119).

У «Альбомі для дітей та юнацтва» моделюється атмосфера у якій дитина навчається, осягаючи надскладні мистецькі феномени, граючись опановує значні виконавські складнощі. На нашу думку, це репрезентує дуже вдалий підхід композитора до вирішення важливих педагогічних завдань. В чергуваннях частин альбому можна вгледіти різні стани дитячого буття, які природно чергуються між собою – стан гри, або відпочинку і стан навчання, або пізнання нового, у даному випадку – пізнання секретів музичного мистецтва, опанування навичок гри на баяні.

У назвах частин втілено програмність пов'язану із враженнями світу дитинства, тут друзі, дідусь, гра, прогулянки. Важливим видається, що блоків-сюжетів з темою «навчання» два, а з образами відпочинку три, що видає тонке відчуття композитором психіки дитини,

¹ М. Гушта навчався в Черкаській дитячій школі № 3, переможець міжнародних та всеукраїнських конкурсів, стипендіат Президента України як молодий митець у сфері музичного мистецтва (2018), нині студент Одеської національної музичної академії імені А. В. Нежданової.

де неприйнятне «перевантаження», натомість органічними є розваги, споглядання, мислення, що відбиває природні властивості людини, її пріоритети у дихотомії «праця-відпочинок».

Яскраві, позитивні, гумористичні назви частин контрастують із глибоким змістом та складністю виконавських завдань модернового баяного циклу:

№ 1 «Прогулянка» – це відпочинок, активне пізнання навколишнього світу, властиве характеру дитячій непосидючості, енергійна своєрідна увертюра циклу, що актуалізує жанр маршу.

№ 2 і № 3 – диптих «навчального» спрямування, тут актуалізовано два популярні музичні жанри: етюд («Технічний залік») і вальс («Перший вальс»).

№ 4 і № 5 продовжують тему «відпочинок». Тут зіставлено дві контрастні за характером частини: «Прогулянка з друзями» (*allegro*) та «Дідусева казка» (*lento*).

№ 6 становить розгорнутий твір з поліфонічною фактурою, який знайомить дитину з специфікою багатоголосся – особливим стилем мислення, де гармонійно поєднані самостійні мелодичні прошарки. Композитор використовує сучасні засоби поліфонічного письма, у результаті юний музикант опановує новітні прийоми гри й знайомиться з жанром інвенції. На методичних аспектах вивчення поліфонії юними музикантами наголошує О. Спіліотті, зокрема композиторка відзначає: «Формування поліфонічного мислення в процесі навчання відіграє важливу роль у вихованні музичної культури учня, яке включає вміння слухати поліфонічну тканину, усвідомлювати самостійність розвитку голосів, вміння керувати виконавським апаратом, відтворюючи складну палітру багатоголосся» (Спіліотті, 2022, с. 79–80).

№ 7 («Я і моя тінь») і № 8 «Змагання з ходьби "задом-наперед"» повертають стан «відпочинку», грайливої дитячої веселощі, яким завершується цикл. Передостання п'єса відтворює медитативний стан мрійливості, чарівних фантазій, притаманний мінливим дитячим настроям. Ефектний фінал потребує володіння складними фактурними баянними комплексами: акордові послідовності, вітійоватий тріольний рух, поліметрія (три на чотири), міхове тремоло, перемінний розмір ($3/4$, $5/4$, $4/4$, $2/4$), рикошет, форшлагі надають цьому розділу

повноти звучання сучасного світу. Різноманітність ритмів та співзвучь, нерівномірність та нелінійність розгортання репрезентують модерний композиторський підхід до музики, спрямованої молодому поколінню баяністів.

«Альбом для дітей та юнацтва» відзначається віртуозністю й яскравою концертністю. Твір задуманий як антологія сучасного виконавського потенціалу баяна для юних музикантів. Автором детально виписана динаміка, реєстровка правої та лівої клавіатур, вказівки щодо темпів та характеру звучання, що дозволяє досягти максимальної образної виразності твору. У технічно складних місцях композитор дбайливо виставив зручну для виконання аплікатуру, що свідчить про професійний підхід і передбачення можливих труднощів при розуванні твору.

У творі задіяно всю палітру баянних штрихів та використано численні специфічні баянні прийоми як то тремоло міхом, тріольний рикошет, глісандо, зокрема акордове глісандо вгору та вниз, репетиції, *vibrato* тощо. Насичена мелізматика виявляється у достатку трелей, форшлагів у партіях правої і лівої руки, що потребує неабиякої майстерності баяніста. Значним є технічне навантаження для партії лівої руки: окрім форшлагів, можна відзначити рух шістнадцятими і терціями, чотирьохголосні акордові співзвуччя, акордовий рикошет». Варто відмітити на багатство фактурних засобів: акордова та дрібна техніка, арпеджовані та форшлагіві звучності, подвійні ноти тощо. Лаконічно використані баянні реєстри у всьому творі виявляють основну темброву палітру сучасного концертного інструмента: «баян», «баян з пікколо», «тутті» та «орган».

Повільним частинам сюїти притаманні здебільшого мотивні побудови в обсягу квінти, що сприяє швидкому технічному опануванню мелодики та є природним для досягнення дітьми певних музичних слухових уявлень. Рідше зустрічаються октавні ходи, проте періодично композитор використовує й розгорнуті мелодичні лінії, що сягають діапазону понад півтори октави, що є благодатним полем для розвитку лінійного мислення молодого музиканта та сприяє значному розвитку техніки.

Цілий розмаї ефектних ритмових поєднань реалізовано у дитячому альбомі: синкопи, пунктир, тріолі, чергування шістнадцятих та чет-

вертних, поліритмія, використання дрібних тривалостей одночасно в обох клавіатурах тощо. Поряд зі знахідками технічного і ритмічного плану, мелодика та гармонічна палітра виявляють риси сучасної музичної мови. Важливим є повторення певних мотивів, секвентних фігур, рацій що значно сприяє як розвитку музичного мислення так і опануванню технічними складнощами твору. «Роль специфічних і сонорних прийомів гри на баяні (кнопковому акордеоні) у процесі формування виконавських навичок учня-баяніста не можна недооцінювати, – відзначає В. Вірясова, – адже вони зв'язані з ритмоутворюючою стороною виконання, звуковидобуванням, звуко-веденням, міховеденням, розвитком музичної пам'яті, музичного слуху» (Вірясова, 2017, с. 121). Сонорні прийоми значною мірою розкривають колористичні можливості інструменту, що пов'язано зі специфікою його звукоутворення. При складному сучасному інтонаційному мовленні В. Рунчака ритмічна партитура твору має максимально зрозуміле, чітке та логічне розгортання, частини твору постають як лаконічні живописні музичні фрески дитячих образів, що вводять юного виконавця до світу сучасної музики.

Варто відзначити також артикульованість композитором акцентів які реалізуються на матеріалі активних патернів ритмових, фактурних фігур та певним чином організованих виразних мелодій, що активізує мислення музиканта, формує практичні навички баяніста у орієнтуванні в клавіатурах інструмента.

Відзнакою цього твору є і різнострямований висхідний і низхідний рух у двох мануалах, викладений ідентичними шістнадцятими тривалостями. Це становить значну технічну складність, подолання якої розвиває слухові уявлення молодого музиканта, а також значно підвищує навичку орієнтування одночасно в обидвох клавіатурах баяна зважаючи на те, що ці мануали мають дзеркальне відображення (зверху вниз).

Загалом, чотирнадцяти хвилинний баянний цикл активізує віртуозний технічний потенціал баяніста, виконання твору в цілому під силу лише окремим добре підготовленим учням, або здобувачам освіти музичних коледжів та консерваторій, оскільки вимагає володінням значним арсеналом виконавських вмінь. Як відзначає Г. Голяка, розрізняють твори для дітей та твори

з дитячою образністю, а саме: «під поняттям «дитяча музика» зазвичай розуміють, з одного боку, твори для дітей, з іншого – твори з дитячою образністю, а також твори про дітей. Між ними не існує чіткого розмежування, оскільки незалежно від мети створення дитячої музики в ній розкривається світ дитинства. Проте відмінності можуть визначатися рівнем її опанування та комплексом професійних завдань, які виникають при розучуванні того чи іншого твору» (Голяка, 2013, с. 36–37). У залежності від поставлених педагогічних завдань можливе виконання окремих частин циклу, або компанування їх у диптих, триптих тощо.

Висновки і перспективи подальших досліджень. «Альбом для дітей та юнацтва у восьми частинах» В. Рунчака постає як цікавий модерновий твір, опанування якого в цілому може свідчити про володіння молодим виконавцем усього спектру базових навичок сучасного баяніста, а саме: фактурної, штрихової, артикуляційної, динамічної палітри. Риси єдності тут виявляються у образній єдності частин, а також їх контрастному зіставленню за характером і темпом (рухливо-спокійно). Загалом цикл нагадує геніальний високохудожній етюд трансцендентної складності на різні види техніки для талановитих дітей ХХІ століття. Таким чином композитор уводить молодого музиканта у світ сучасної баянної музики у тісному взаємозв'язку з образами дитинства. Він апелює до таких важливих дитячих цінностей як родина, дружба, радість спілкування, гра, яка до того ж символізує триєдність: гра-споглядання-пізнання; гра як розвиток музичних уявлень та музичного мислення; практична гра на інструменті як набуття певних виконавських навичок. У баянному циклі В. Рунчака також актуалізовано антологію баянних жанрів, це своєрідні алюзії на прелюдію та марш (№ 1 «Прогулянка»), етюд (№ 2 «Технічний залік»), вальс (№ 3), токату (№ 4 «Прогулянка з друзями»), інвенцію (№ 6), як слушно стверджує Н. Кречко, композитор «належить до покоління музичних діячів, які сформували індивідуальний стиль, між тим демонструючи жанровий універсалізм» (Кречко, 2018: 43). Перспективними для подальших музикознавчих праць вбачаємо вивчення дитячої музики для баяна вітчизняних і зарубіжних композиторів та різнобічні аспекти дослідження творчості Володимира Рунчака.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Вірясова В. Специфічні і сонорні прийоми гри на баяні (кноповому акордеоні) в арсеналі композиторських засобів. *Актуальні проблеми народно-інструментального виконавства в Україні: історія і сучасність*. 2017. С. 116–122.
2. Голинська О. Композитор Володимир Рунчак відзначив ювілей. *Музика: український інтернет-журнал*. 19.07.2020. URL: <https://mus.art.co.ua/kompozytor-volodymyr-runchak-vidznachyv-iuviley/> (дата звернення: 04.04.2025).
3. Голяка Г. Дитяча музика та музика для дітей Володимира Зубицького. *Вісник Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка*. 2013. Вип. 23. С. 36–41.
4. Голяка Г. Дитяча сюїта № 3 «Українська» для баяна Володимира Зубицького: методичні рекомендації до вивчення в класі спеціального музичного інструмента (баян, акордеон). Суми: Сум ДПУ ім. А. С. Макаренка, 2011. 28 с.
5. Голяка Г. Дитячі сюїти Володимира Зубицького в сучасному репертуарі баяністів. *Мистецтво та освіта сьогодні: Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти*. 2006. Вип. 18. С. 338–351.
6. Кметі О. Репертуарні тенденції початкових мистецьких навчальних закладів України кінця XX – початку XXI століть: баянно-акордеонний аспект. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2014. Вип. 8. С. 122–128.
7. Кречко Н. Жанрові метаморфози та українське хорове мистецтво у контексті творчості Володимира Рунчака. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка*. 2018. № 2 (Вип. 39). С. 39–45.
8. Олексів Г. Жанр перекладення в сучасному баянному мистецтві: історичний та аналітичний аспекти : дис. ... док. філософ. : 025 «Музичне мистецтво». Львів, 2021. 205 с.
9. Олексів Я. Програмність в українській баянній сюїті у формотворчій та стильовій проекціях. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка*. Серія : Мистецтвознавство. 2012. № 3. С. 115–119.
10. Палійчук І. Стилистичні тенденції розвитку української дитячої музики для акордеона та баяна останнього двадцятиліття XX – початку XXI століть. *Художня культура і освіта: традиції, сучасність, перспективи*. Вип. 2. 2012. С. 36–41.
11. Спіліоті О. Інвенція як дидактична модель формування поліфонічного мислення. *Наукові записки. Серія «Психолого-педагогічні науки» (Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя)*. 2022. № 4. С. 79–85.
12. Сташевський А. Баянне мистецтво України: тенденції розвитку оригінальної музики та індивідуальне втілення жанрово-стильового аспекту у творчості Володимира Рунчака : дис. ... канд. Мистецтвознавства : 17.00.03. Київ, 2004. 237 с.

REFERENCES:

1. Viryasova, V. (2017). Spetsyficzni i sonorni pryomy hry na bayani (knopkovomu akordeoni) v arsenalі kompozytors'kykh zasobiv [Specific and sonorous methods of playing the bayan (button accordion) in the arsenal of compositional tools]. *Aktual'ni problemy narodno-instrumental'noho vykonavstva v Ukraini: istoriya i suchasnist'*, 116–122 [in Ukrainian].
2. Holyns'ka, O. (2020). Kompozytor Volodymyr Runchak vidznachyv yuviley [Composer Vladimir Runchak celebrated his anniversary]. *Muzyka: ukrayins'kyi internet-zhurnal*. URL: <https://mus.art.co.ua/kompozytor-volodymyr-runchak-vidznachyv-iuviley/> (Accessed 10.04.2024) [in Ukrainian].
3. Holiaka, H. (2013). Dytyacha muzyka ta muzyka dlya ditey Volodymyra Zubyts'koho [Children's music and music for children by Vladimir Zubitsky]. *Visnyk Hlukhivs'koho natsional'noho pedahohichnoho universytetu imeni Oleksandra Dovzhenka*, 23, 36–41 [in Ukrainian].
4. Holiaka, H. (2011). Dytyacha syuyita № 3 «Ukrayins'ka» dlya bayana Volodymyra Zubyts'koho: metodychni rekomendatsiyi do vyvchennya v klasi spetsial'noho muzychnoho instrumenta (bayan, akordeon) [Children's Suite No. 3 'Ukrainian' for accordion by Volodymyr Zubitskyi: methodological recommendations for studying a special musical instrument (accordion, accordion) in the classroom]. Sumy, 28 [in Ukrainian].
5. Holiaka, H. (2006). Dytyachi syuyity Volodymyra Zubyts'koho v suchasnomu repertuari bayanistiv [Children's suites by Volodymyr Zubitskyi in the contemporary repertoire of accordionists]. *Mystetstvo ta osvita s'ohodennya: problemy vzayemodiyi mystetstva, pedahohiky ta teoriyi i praktyky osvity*, 18, 338–351 [in Ukrainian].
6. Kmeti, O. (2014). Repertuarni tendentsiyi pochatkovykh mystets'kykh navchal'nykh zakladiv Ukrayiny kintsya KHKH – pochatku KHKHI stolit': bayanno-akordeonnyy aspekt [Repertoire Trends in Primary Art Educational Institutions of Ukraine in the Late Twentieth and Early Twenty-First Centuries: the Accordion and Bayan Aspect]. *Aktual'ni pytannya humanitarnykh nauk*, 8, 122–128 [in Ukrainian].

7. Krechko, N. (2018). Zhanrovi metamorfozy ta ukrayins'ke khorove mystetstvo u konteksti tvorchosti Volodymyra Runchaka [Genre Metamorphoses and Ukrainian Choral Art in the Context of Volodymyr Runchak's Works]. *Naukovi zapysky Ternopil's'koho natsional'noho pedahohichnoho universytetu imeni Volodymyra Hnatyuka*, 2 (39), 39–45 [in Ukrainian].
8. Oleksiv, H. (2021). Zhanr perekkladennya v suchasnomu bayannomu mystetstvi: istorychnyy ta analitychnyy aspekty [The Genre of Transposition in Contemporary Accordion Art: Historical and Analytical Aspects] : dys. ... d-ra filosofii : 025. L'viv, 205 [in Ukrainian].
9. Oleksiv, Ya. (2012). Prohramnist' v ukrayins'kiy bayanniy syuyiti u formatvorchiy ta styl'oviy proektsiyakh [Programming in the Ukrainian accordion suite in formative and stylistic projections]. *Naukovi zapysky Ternopil's'koho natsional'noho pedahohichnoho universytetu imeni Volodymyra Hnatyuka. Seriya : Mystetstvoznnavstvo*, 3, 115–119.
10. Paliychuk, I. (2012). Stylistychni tendentsiyi rozvytku ukrayins'koyi dytyachoyi muzyky dlya akordeona ta bayana ostann'oho dvadtsyatylyttya XX – pochatku XXI stolit' [Stylistic trends in the development of Ukrainian children's music for accordion and bayan in the last twenty years of the twentieth and early twenty-first centuries]. *Khudozhnya kul'tura i osvita: tradytsiyi, suchasnist', perspektyvy*, 2, 36–41.
11. Spilioti, O. (2022). Inventsia yak dydaktychna model' formuvannya polifonichnoho myslennya [An invention as a didactic model for the formation of polyphonic thinking]. *Naukovi zapysky. Seriya «Psykhologo-pedahohichni nauky» (Nizhyns'kyi derzhavnyi universytet imeni Mykoly Hoholya)*, 4, 79–85.
12. Stashevs'kyi, A. (2004). Bayanne mystetstvo Ukrayiny: tendentsiyi rozvytku oryhinal'noyi muzyky ta indyvidual'ne vtilennya zhanrovo-styl'ovoho aspektu u tvorchosti Volodymyra Runchaka [Ukrainian accordion art: trends in the development of original music and individual embodiment of genre and style in the work of Volodymyr Runchak] : dys. ... kand. mystetstvoznnavstva, 17.00.03. Kyiv, 237 [in Ukrainian].